

Bilag III.

Til Regering og Rigsdag.

Paa det i Central-Organisationen af Detailhandlerforeninger i Jylland den 7. og 8. August d. A. afholdte Repræsentantmøde i Vejle var Kommissionsudkastet til en Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs Genstand for en Forhandling. Under denne Forhandling var der Enighed om, at en Lov til Ordning af det paagældede Forhold vilde betyde et stort Fremskridt, og det erkendtes, at Kommissionsudkastet afgav et godt Grundlag for Løsningen af den i saa Henseende foreliggende Opgave. Men medens man saaledes i det væsentlige kunde give det foreliggende Udkast sin Tilslutning, kom der paa Mødet med Hensyn til en enkelt Bestemmelse i Udkastet, nemlig § 5, en særlig stærk Kritik til Orde, en Kritik, der gav sig Udslag i Vedtagelsen af en Resolution, der bemyndiger Bestyrelsen til at virke hen til en Ændring i den i Udkastets § 5, 3. Stykke, indeholdte Bestemmelse saalydende:

„Derimod kan i dette Tidsrum, saa længe Akkorden ikke er vedtagen, enhver Fordringshaver, hvis Fordring ikke er sikret ved tilstrækkelig Pant, hvad enten hans Fordring er forfalden eller ej, forlange Skyldnerens Bo taget under Konkursbehandling.“

Idet Bestyrelsen for Central-Organisationen af Detailhandlerforeninger i Jylland herved i Henhold til den af Repræsentantmødet tagne Beslutning henvender sig til den høje Regering og Rigsdag, for hvem Kommissionsudkastet af Regeringen er fremsat som Forslag til Lov, tillade vi os at udtale, at den foran citerede Bestemmelse efter vore Medlemmers Opfattelse er i høj Grad uheldig. Bestemmelsen aabner en vid Mark for Chikane og Spekulation fra Kreditorernes Side (vi se selvfølgelig her paa Sagen væsentlig fra et Skyldner-Synspunkt), idet den giver Kreditorerne Ret til at fremkalde Konkursen netop i den Periode, da Skyldneren burde i Fred for Kreditorerne kunne hengive sig til Arbejdet for at sikre Akkordens Gennemførelse. Vi tro, at hvis Udkastets (Forslagets) fornævnte Bestemmelse bliver Lov, vil Forholdet i Praksis i saa at sige hvert eneste Akkordtilfælde forme sig saaledes, at en eller flere af Smaakreditorerne, straks de erfare, at Akkordforslag er indleveret til Skifteretten, stille Skyldneren Valget: enten Dækning eller øjeblikkelig Fallit. Den Mand, der paa Sagens Begyndelsesstadium staar overfor et saadant Valg, vil sikkert i mangfoldige Tilfælde savne den fornødne moralske Kraft til at modstaa sin Kreditors Forlangende og altsaa — naturligvis forborgent — lade ham tilflyde Dækning, særlig da naar det drejer sig om ganske smaa Beløb; men herved er jo i Virkeligheden hele det Princip, hvorpaa hele Lovforslaget hviler, brudt. Man tør neppe som almindelig Regel gaa ud fra, at den Kreditor, der straks stiller Skyldneren Stolen for Døren, vil lade det blive ved den tomme Trusel. Thi ganske vist er det, rigtigt, som der siges i Kommissionsudkastets Motiver, at Kreditor ved at erklære Skyldneren fallit ikke blot slaar alt i Stykker for ham, men ogsaa for sig selv; men det maa herved erindres, at det i Almindelighed ikke vil være de større Kreditorer, der benytte den her omhandlede Fremgangsmaade, men Kreditorer med smaa Tilgodehavender, Folk, der ikke ville tabe stort, selv om deres Taktik mislykkes, og Fallitten fremkaldes.